

Prima instanță: (Curtea de Apel Chișinău) S. Gîrbu

DECIZIE

27 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Oleg Sternioală
Dumitru Visternicean
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Glamis”
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu
răspundere limitată „Glamis” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea
deciziei,

împotriva încheierii Curtii de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, prin care a
fost respinsă cererea societății cu răspundere limitată „Glamis” cu privire la suspendarea
executării deciziei Consiliului Concurenței nr. DA-50 din 16 octombrie 2017,

c o n s t a t ă:

La 23 noiembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Glamis” a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței solicitând anularea
deciziei nr.DA-50 din 16 octombrie 2017 privind constatarea săvârșirii încălcării și
aplicării amenzii și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivare, a reiterat că potrivit deciziei nr. DA-50 din 16 octombrie 2017,
Consiliului Concurenței a constatat săvârșirea încălcării prevăzute la art. 68 alin. (1) lit.
c) și lit. d) din Legea Concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, privind refuzul de a se
supune inspecției desfășurate în conformitate cu art. 56 din Legea Concurenței nr. 183
din 11 iulie 2012 și prin prezentarea incompletă, în cadrul inspecției desfășurate în
conformitate cu art. 56 din Legea Concurenței nr. 183, în perioada 13 octombrie 2017 a
documentelor aflate în raport cu scopul și obiectul investigației.

S-a aplicat Societății cu Răspundere Limitată „Glamis” amendă în mărime de
16867 lei pentru refuzul de a se supune inspecției efectuate în conformitate cu art. 56
din Legea Concurenței și pentru acțiunile de prezentare incompletă, în cadrul inspecției
desfășurate, a documentelor aflate în raport cu scopul și obiectul investigației.

Relatează că decizia emisă este ilegală, Consiliul Concurenței nu a găsit careva
circumstanțe agravante prevăzute la art. 70 al Legii Concurenței, care ar servi pentru
aplicarea unei amenzi maxime.

Susține că amenda aplicată nu este echitabilă în raport cu fapta comisă. În cazul
dat, fără a fi prezente careva circumstanțe agravante, a fost aplicată amendă maximală.

Totodată, societatea cu răspundere limitată „Glamis” a solicitat suspendarea executării Deciziei Consiliului Concurenței nr.DA-50 din 16 octombrie 2017, invocând că neaplicarea măsurilor de asigurare prin suspendarea deciziei până la examinarea cauzei în fond poate cauza un prejudiciu ireparabil, deoarece încasarea sancțiunilor pecuniare în mărimea indicată în decizie va avea un efect negativ asupra activității întreprinderii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, a fost respinsă cererea Societății cu Răspundere Limitată „Glamis” cu privire la suspendarea executării deciziei Consiliului Concurenței nr.DA-50 din 16 octombrie 2017.

La 07 decembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Glamis” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și emiterea unei decizii, sub formă de încheiere, prin care să fie admisă cererea privind suspendarea executării deciziei Consiliului Concurenței nr.DA-50 din 16 octombrie 2017.

În motivare recurentul Societatea cu Răspundere Limitată „Glamis” a indicat că la examinarea cererii de suspendare a deciziei instanța nu a luat în considerație toate aspectele importante și nu a motivat poziția suficient de bine.

Susține că în cazul respingerii măsurii de asigurare există un pericol de cauzare a unui prejudiciu, iar acest prejudiciu se va manifesta prin posibilitatea intrării în insolvabilitate a întreprinderii, deoarece nu vor fi onorate plățile față de creditorii săi și față de salariați.

Relatează că întreprinderea este una nou creată și este în curs de dezvoltare, iar pentru desfășurarea activității de întreprinzător sunt necesare investiții enorme.

Astfel obligarea achitări în termen de 60 zile a amenzii poate duce la stoparea activității întreprinderii.

Prin referința depusă la 26 decembrie 2017, Consiliul Concurenței a susținut că recursul înaintat este neîntemeiat și a pledat pentru respingerea acestuia.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost pronunțată la 29 noiembrie 2017, iar recurentul a recepționat-o la 06 decembrie 2017(f.d.56).

Cererea de recurs a fost declarată la 07 decembrie 2017, respectiv în termenul prevăzut de art. 425 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Materialele cauzei denotă că, Societatea cu Răspundere Limitată „Glamis” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea deciziei.

De asemenea, odată cu înaintarea cererii de chemare în judecată, Societatea cu Răspundere Limitată „Glamis” a solicitat și suspendarea executării Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-50 din 16 octombrie 2017.

Astfel, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, a fost respinsă cererea Societății cu Răspundere Limitată „Glamis” cu privire la suspendarea executării deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-50 din 16 octombrie 2017.

Conform art. 21 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ, suspendarea executării actului administrativ contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de contencios administrativ concomitent cu înaintarea acțiunii, dacă legea nu prevede altfel.

În cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii unei pagube iminente, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ și din oficiu.

Astfel, la soluționarea chestiunii privind suspendarea actului administrativ, instanța de judecată ia în considerare toți factorii și interesele relevante și dispune suspendarea actului administrativ numai dacă constată că actul este susceptibil de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil sau dacă există temeuri vădite privind ilegalitatea actului.

În conformitate cu art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Pornind de la normele legale menționate, Colegiul constată că asigurarea acțiunii este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În speță, recurentul a invocat că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin suspendarea executării deciziei contestate, poate duce la blocarea activității întreprinderii, condiții în care nu va dispune de mijloace financiare suficiente pentru achitarea salariilor angajaților săi, precum și onorarea altor obligații financiare curente, și prin urmare la stoparea activității întreprinderii.

Colegiul consideră că, instanța corect a reținut că solicitând suspendarea executării actului administrativ contestat, Societatea cu Răspundere Limitată „Glamis” nu a prezentat probe care să confirme că prin nesuspendarea deciziei contestate, va fi periclitată activitatea întreprinderii, prin blocarea conturilor.

La pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanța care examinează cererea trebuie să verifice probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii.

Colegiul constată că, instanța întemeiat a respins cererea de asigurare a acțiunii depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Glamis”. Argumentele Societății cu Răspundere Limitată „Glamis” precum că la caz există un pericol emitent de cauzare a unui prejudiciu companiei, este neprobat, nejustificat și neîntemeiat.

Or, cererea de asigurare a acțiunii urmează a fi întemeiată și argumentată în așa fel încât din sensul ei să fie clar că neaplicarea măsurilor în vederea asigurării acțiunii ar crea dificultăți.

Însă cererea de suspendare a deciziei Pleului Consiliului Concurenței nr. DA-30 din 16 octombrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Glamis” nu conține motive întemeiate, nu sunt anexate înscrisuri ce confirmă survenirea unor riscuri în cazul nesuspendării executării deciziei contestate, nefiind justificată prin probe pertinente și concludente cauzarea unei eventual prejudiciu eminent întreprinderii.

Conform art. 67 alin. (3) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, (3) pentru determinarea nivelului de bază al amenzii, ca bază de calcul se ia cifra totală de afaceri realizată de întreprindere în anul anterior sancționării.

În acest sens, se reține că amenda aplicată prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-30 din 16 octombrie 2017, este calculată din cifra totală de afaceri realizată de Societatea cu Răspundere Limitată „Glamis” în anul anterior, și deci nu depășește limita prevăzută de art. 77 alin. (1) din Legea concurenței, *respectiv aceasta nu poate duce la perturbarea funcționării întreprinderii.*

Mai mult ca atât, reieșind din dispozițiile art. 47 alin. (4) din Legea concurenței, legiuitorul a prevăzut expres modalitatea de revendicare a drepturilor plătitorului în cazul în care decizia contestată este anulată de instanță, suma amenzii restituindu-se acestuia în termen de 45 de zile din bugetul de stat.

În aceste circumstanțe, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii nu va face imposibilă restituirea sumelor bănești achitate.

Din considerentele menționate, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Glamis” și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a) art.428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

A respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Glamis”.

A menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Glamis” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea deciziei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Oleg Sternioală

judecători

Dumitru Visternicean

Dumitru Mardari